

Sygn. akt II CNP 1/12

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 kwietnia 2012 r.,

skargi A. Z.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 czerwca 2011r., wydanego

w sprawie z powództwa A. Z.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "W." w S.

o uchylenie uchwały ewentualnie o ustalenie nieważności

uchwały organu Spółdzielni,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny w wyniku apelacji pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „W.” zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i oddalił powództwo A. Z. u uchylene, ewentualnie stwierdzenie nieważności uchwały nr 11/2010 z dnia 25 marca 2010 r. Komisji Rewizyjnej pozwanej Spółdzielni, zmieniającej punkt 1 uchwały Komisji Rewizyjnej z dnia 27 stycznia 2010 r. nr 3/2010 przez rozłożenie na raty po 500 zł. miesięcznie opłaty 3 000 zł. nałożonej na członków uchwałą nr 3/2010 i ustalającej wysokość opłat eksploatacyjnych.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku powód stwierdził, że poniósł szkodę na skutek jego wydania, gdyż zaskarżona uchwała nr 11/2010 zobowiązała użytkowników garaży do partycypowania w kosztach eksploatacji i utrzymania kompleksu garażowego. Użytkowników, którzy dotychczas nie uiszcili należności, zobowiązano do uiszczenia kwoty 3 000 zł. na naprawę dachu garażowego w kwotach po 632,64 zł. miesięcznie, zaś dla tych, którzy ją uiszcili, płatną w kwotach po 132,64 zł. Sąd ustalił, że powód posiada 3 boksy garażowe. Nie uchylenie przez Sąd niezgodnej z prawem uchwały względnie nie stwierdzenie jej nieważności zobligowało powoda do uiszczenia na rzecz pozwanej kwoty 9 000 zł., co w istocie uczynił. Po jego stronie powstał zatem uszczerbek majątkowy w wysokości 9 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., jednym z wymagań konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, spełnienie tej przesłanki wymaga złożenia przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła, wskazania jej rodzaju, wysokości i czasu powstania oraz wykazania, że szkoda jest następstwem wydania zaskarżonego wyroku, a także powołania lub przedstawienia dowodów albo innych środków uwiarygodniających jego twierdzenia w tym

przedmiocie (porównaj między innymi orzeczenie z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16).

Skarżący nie wykazał tych okoliczności. Nie określił rodzaju szkody ani czasu jej powstania, nie wykazał też, że jest ona następstwem wydania zaskarżonego wyroku, co w rozpoznawanej sprawie było tym bardziej konieczne, że zaskarżona przez niego uchwała nie wprowadziła obowiązku uiszczenia kwoty 3000 zł., a jedynie należność ustaloną w tej wysokości przez niezaskarżoną wcześniejszą uchwałę, rozłożyła na raty i ustaliła wysokość opłat eksploatacyjnych, a zatem konieczność uiszczenia przez powoda kwoty 9 000 zł. nie wynikała z zaskarżonej uchwały. Skarżący nie przedstawił też żadnych dowodów ani innych środków uwiarygodniających poniesienie szkody wynikającej z wydania zaskarżonego wyroku.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. odrzucił skargę.